

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **AMBULANCE MEDITRANS s.r.o.**, se sídlem Praha 4, Vazovova 3/3228, zastoupený JUDr. Lenkou Deverovou, advokátkou se sídlem Praha, K Podjezdu 3, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, za účasti: **1. Letiště Praha, a.s.**, se sídlem Praha 6, K Letišti 6/1019, **2. Záchranná služba Asociace Samaritánů České republiky Praha západ**, se sídlem Praha-Zbraslav, U včely 1442, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 5.10.2011, č.j. ÚOHS-R80/2011/VZ-14785/2011/310/JSI,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce brojí žalobou proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 5.10.2011, č.j. ÚOHS-R80/2011/VZ-14785/2011/310/JSI, kterým byl zamítnut rozklad a potvrzeno předchozí prvostupňové rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 29.3.2011, č.j. ÚOHS-S13/2011/VZ-3200/2011/520/MNe.

I. Podstata věci

Zadavatel (Letiště Praha, a.s.) zadával veřejnou zakázku „Zdravotnická záchranná služba a lékařská služba první pomoci pro Letiště Praha“ v jednacím řízení s uveřejněním podle § 29 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“). Žalobce byl uchazečem v tomto zadávacím řízení a zadavatel jej vyloučil ze zadávacího řízení pro nesplnění zadávacích podmínek podle § 76 odst. 1 a 6 ZVZ.

Důvodem vyloučení žalobce byla nepřijatelnost jeho nabídky, neboť nabídka nesplnila požadavky článku III. zadávací dokumentace; žalobce nedoložil návrh smlouvy v souladu se vzorem, který mu byl zaslán dne 11.11.2010, a požadavky článku VI. zadávací dokumentace, neboť žalobce nabídkovou cenu nezpracoval do tabulky, která mu byla zaslána dne 11.11.2010, čímž neocení celé plnění, které bylo předmětem veřejné zakázky.

Pokud jde o vzor a tabulku, které byly žalobci zadavatelem dne 11.11.2010 zaslány, jednalo se o reakci zadavatele k žádosti o dodatečné informace podle § 49 ZVZ.

O dodatečné informace bylo žádáno a zadavatel je poskytoval za následujícího stavu:

V oznámení o zakázce nejprve zadavatel v bodě II. 2.1. vymezil rozsah veřejné zakázky jako „*Provozování 2 sanitních vozidel (jednoho určeného pro RLP a jednoho pro RZP). Činnost lékařské služby první pomoci. Poskytování přednemocniční neodkladné a lékařské pomoci při náhlých onemocněních, úrazech či jiných život ohrožujících stavech, tj. neodkladné vyšetření – ošetření – léčení. Provádění převozů do příslušného zdravotnického zařízení.*“.

Ve výzvě k podání žádosti o účast a k prokázání kvalifikace (bod I.1.) pak bylo uvedeno, že „*Předmětem této veřejné zakázky je vykonávání zdravotnické záchranné služby a lékařské služby první pomoci po 24 hodin denně pro cestující veřejnost,*

návštěvníky a zaměstnance Letiště Praha a. s., jakož i personál přepravic a zaměstnance externích subjektů, dále jen „Služby“ a poskytování Doplnkových služeb uvedených v bodě 1.2. této výzvy.“.

Zadavatel požadoval doplnění nákladových položek do přílohy č. 1, kterou tvoří tabulka „Kalkulace nabídkové ceny“; uchazeči měli uvést odděleně výčet svých nákladů na zajištění Služeb, výčet svých příjmů za poskytnuté Služby, nabídkovou cenu za Doplnkové služby a celkovou nabídkovou cenu.

Doplnkové služby zahrnovaly „provádění kontroly zdravotnického vybavení a materiálu ...“, „zajištění prostředků pro boj s nebezpečnými nákazami“, „provádění odběrů krve ...“, „posuzování způsobilosti cestujících k přepravě ...“, „vyšetření a posouzení schopnosti k detenci cestujících ...“ a „školení zaměstnanců... a výcvik v rozsahu akreditovaného kvalifikačního kurzů řidič vozidla dopravy nemocných a raněných“.

Dokumentaci si vyžádalo 5 dodavatelů. Na základě dotazu jednoho z dodavatelů ohledně data, do kdy si uchazeč musí zajistit registraci nestátního zdravotního zařízení, zadavatel dne 8.9.2010 odeslal dodavatelům dopis, ve kterém opravil bod II. 4. odst. 2 bod 3) článku Technické kvalifikační předpoklady výzvy k podání žádostí o účast a k prokázání kvalifikace, a to tak, že ve větě „Po podpisu smlouvy, nejpozději do 1.3.2010..“ došlo k vypuštění předložky „do“ a předmětná část zní „ nejpozději 1.3.2010...“. Dopis o opravě textu výzvy obdrželi dodavatelé dne 8.9.2010 elektronickou poštou a dne 10.9.2010 v listinné formě běžnou poštou. Odpovědi na další dotazy k obsahu Kvalifikační dokumentace, které zadavatel obdržel elektronickou poštou, pak zadavatel odeslal elektronicky dne 15.9.2010.

Podle Protokolu o otevírání obálek s žádostmi o účast a o posouzení kvalifikace ze dne 15.10.2010 zadavatel obdržel ve stanové lhůtě 3 žádosti o účast v zadávacím řízení, a to od Záchrané služby Asociace samaritánů České republiky Praha západ (osoba zúčastněná na řízení 2.), od společnosti Smluvní asistenční služba s.r.o. a od žalobce. Při posuzování splnění kvalifikace byly zjištěny nejasnosti ohledně prokázání kvalifikačních předpokladů u všech zájemců, kteří podali žádost o účast v zadávacím řízení, zadavatel proto dne 24.9.2010 elektronicky (e-mailem) obeslal jednotlivé zájemce se žádostí o dodatečně informace a podklady k prokázání kvalifikačních předpokladů, k čemuž jim stanovil lhůtu do 4.10.2010, kterou později prodloužil do 8.10.2010, o čemž dotčené zájemce vyrozuměl prostřednictvím e-mailu. Po posouzení dodatečně podaných informací a podkladů zadavatel vyloučil zájemce Smluvní asistenční služba s.r.o. pro nesplnění kvalifikace.

Zadavatel následně dne 21.10.2010 odeslal osobě zúčastněné na řízení 2. a žalobci výzvu k podání nabídek ze dne 19.8.2010, kterou obdrželi dne 22.10.2010,

včetně zadávací dokumentace. Ve výzvě k podání nabídek zadavatel v čl. IV stanovil lhůtu pro podání nabídek do 18.11.2010 do 15:00 hodin.

Dne 2.11.2010 zadavatel obdržel e-mailem od osoby zúčastněné na řízení 2. žádost o dodatečné informace k zadávacím dokumentaci, které zadavatel poskytl oběma zájemcům dne 5.11.2010 elektronickou poštou.

Dne 9.11.2010 zadavatel odeslal oběma vyzvaným zájemcům elektronickou poštou dopis opatřený elektronickým podpisem, ve kterém uvádí, že v souladu s § 49 odst. 3 ZVZ poskytuje zájemcům dodatečné informace: *„Příloha č. 1 zadávací dokumentace se zpřesňuje a její nové znění Vám zasíláme v příloze tohoto dokumentu. Došlo pouze k úpravě odkazů na příslušná ustanovení vzoru smlouvy. Jako další přílohu tohoto dokumentu Vám zasíláme elektronickou verzi vzoru smlouvy. Jedná se o stejné znění, jako vyzvaní zájemci obdrželi v listinné podobě.“*

Dne 11.11.2010 pak zadavatel oběma vyzvaným zájemcům zaslal elektronickou poštou dopis opatřený elektronickým podpisem, ve kterém uvádí další doplňující informaci, aniž by o ni kdokoli ze zájemců žádal: *„Jako přílohu tohoto dokumentu Vám zasíláme elektronickou verzi vzoru smlouvy. V dokumentu je oproti listinné kopii, jež všichni vyzvaní dodavatelé obdrželi, opraven čl. 4.2, konkrétně číslování Doplňkových služeb a dále byla doplněna jedna Doplňková služba. Tak, aby tato ustanovení korespondovala s ustanoveními v čl. 2.2 smlouvy. Jako další přílohou je příloha č. 1 ZD – kalkulace Nabídkové ceny, do které byla rovněž doplněna chybějící Doplňková služba.“*. Přílohu tohoto dopisu tvořil aktualizovaný vzor Smlouvy o zajištění pohotovosti a aktualizovaná Příloha č. 1 zadávací dokumentace. Elektronicky zasláná zpráva byla žalobcem přečtena téhož dne, kdy byla zadavatelem odeslána.

Žalobce byl tedy ze zadávacího řízení vyloučen pro nedoložení návrhu smlouvy v souladu se vzorem, který mu byl zaslán dne 11.11.2010, a pro nezpracování nabídkové ceny do tabulky, která mu byla zaslána dne 11.11.2010, čímž neoceníl celé plnění, které bylo předmětem veřejné zakázky.

Proti vyloučení ze zadávacího řízení podal žalobce nejprve námitky k zadavateli a poté návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele k žalovanému.

Žalovaný žalobcův návrh prvostupňovým rozhodnutím zamítl, zčásti podle § 118 odst. 4 písm. c) ZVZ, zčásti podle § 118 odst. 4 písm. a) ZVZ; napadené rozhodnutí tento závěr potvrdilo.

II. Shrnutí žaloby

Žalobce namítá, že dodatečné informace ze dne 11.11.2010 nebyly nijak odlišeny od původních dokumentů, navíc byly odeslány pouze elektronicky a nikoli písemně, přitom elektronickým podpisem byl opatřen pouze průvodní dopis a nikoli přílohy samotné. Tím, že zadavatel žádným způsobem neodlišil původní a následně zaslané vzory smluv a kalkulačních tabulek, uvedl žalobce v omyl. Žalobce cenovou nabídku podal zadavateli za původních podmínek – tedy na základě požadavků obsažených v původní zadávací dokumentaci.

Dále žalobce (proti závěru žalovaného v bodu 25. napadeného rozhodnutí) namítá, že dodatečné informace byly zasílány pouhých 7 dnů před uplynutím lhůty pro podání nabídek, nejednalo se přitom o reakci na žádost o poskytnutí dodatečných informací, nýbrž o dodatečné informace bez žádosti. Pak se tedy nemohla uplatnit pravidla podle § 49 odst. 2 a 3 ZVZ, lhůta 7 dnů není přiměřená, neboť se fakticky jednalo o změnu zadávacích podmínek. Zadavatel za situace, kdy fakticky měnil zadávací podmínky, musel prodloužit lhůtu pro podání nabídek tak, aby tato lhůta po změně nebyla kratší než minimální lhůta předepsaná v ZVZ.

Proto žalobce rovněž nesouhlasí se závěrem žalovaného obsaženým v bodu 28. napadeného rozhodnutí, podle něhož dodatečné informace nevedly ke změně zadávacích podmínek. Podle žalobce doplňkové služby tak, jak jsou uvedeny v zadávací dokumentaci, neodpovídají tomu, jak jsou uvedeny v přílohách zadávací dokumentace. Jedna doplňková služba není uvedena ani v cenové kalkulaci, ani v návrhu smlouvy (doplňková služba „zajištění prostředků pro boj s nebezpečnými nákazami“), školící aktivity jsou uvedeny v zadávací dokumentaci jako jediná doplňková služba, která měla být takto jako jedna služba podle přílohy č. 1 zadávací dokumentace naceněna. Podle žalobce není možné, aby zadavatel prostřednictvím dodatečných informací i jen částečně modifikoval zadávací dokumentaci. Sám zadavatel uvedl, že v důsledku dodatečných informací dochází k doplnění jedné doplňkové služby, a tedy sám připouští, že změnu zadávacích podmínek provedl.

Žalobce rovněž v reakci na závěry obsažené v bodu 26. napadeného rozhodnutí zpochybňuje formu, jak byly dodatečné informace zaslány. Žalovaný nevzal v úvahu § 49 odst. 3 ZVZ, podle něhož musí zadavatel uveřejnit dodatečné informace včetně přesného znění žádosti též způsobem, jakým poskytl přístup k zadávací dokumentaci, který umožňuje dálkový přístup. Proto byl zadavatel povinen poskytnout dodatečné informace i písemnou formou, což neučinil, neboť je poslal pouze elektronicky.

Žalobce tedy z uvedených nosných důvodů, v žalobě podrobně argumentovaných, navrhuje napadené rozhodnutí zrušit, stejně tak zrušit i předchozí prvostupňové rozhodnutí a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

Na svém procesním stanovisku setrval žalobce po celou dobu řízení před soudem.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření plně setrval na závěrech, k nimž dospěl v napadeném rozhodnutí.

Žalovaný tedy navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

I žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

O žalobě rozhodoval zdejší soud bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žaloba není důvodná.

První klíčovou otázkou je posouzení toho, zda dodatečnými informacemi ze dne 11.11.2010 zadavatel ve skutečnosti měnil zadávací podmínky či nikoli. Na tuto otázku je třeba použít pravidla obsažená v ZVZ v rozhodném znění, tj. v daném případě ve znění před účinností zákona č. 179/2010 Sb., a k nim se váží rozhodovací praxi. Z ní plyne, že poskytováním dodatečných informací nemůže být zadávací dokumentace měněna.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12.5.2008 ve věci sp. zn. 5 Afs 131/2007 vycházel z toho, že změna zadávací dokumentace není zákonem o veřejných zakázkách *expressis verbis* upravena; tento závěr sice vyslovil ve vztahu k zákonu č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, totéž se však uplatní k současnemu ZVZ (před novelou provedenou zákonem č. 55/2012 Sb., která do ZVZ vložila obecné pravidlo o úpravě zadávacích podmínek, a tedy i zadávací dokumentace jako jejich součásti, „za běhu“, které je nyní obsaženo v § 40 odst. 3 ZVZ). Nejvyšší správní soud výslovně uvedl, že dodatečnými informacemi (tedy nyní postupem podle § 49 ZVZ) nemůže být zadávací dokumentace měněna, ale mohou být toliko vysvětlovány nejasnosti, které by z jejího obsahu mohly vyplývat, či upřesňovány údaje v zadávací dokumentaci obsažené, které pro svoji nekonkrétnost brání řádnému zpracování nabídky. Ustanovení o poskytování dodatečných informací tedy dopadá na situace (jež by se měly v praxi vyskytovat výjimečně), kdy přes sebevětší pečlivost věnovanou přípravě a zhotovení zadávací dokumentace se stane, že některé informace v ní obsažené působí

nejasně či nedostatečně konkrétně. Podle Nejvyššího správního soudu tedy, jak výslovně v uvedeném rozsudku vyložil, není přípustné, aby zadavatel prostřednictvím poskytnutí dodatečných informací v průběhu zadávacího řízení měnil konkrétní předmět veřejné zakázky nebo byt' jen částečně modifikoval zadávací dokumentaci.

Žalovaný dovodil, že se o změnu zadávací dokumentace v daném případě nejednalo. Vyšel z toho, že zadavatel prostřednictvím dodatečných informací ze dne 11.11.2010 zájemcům sdělil, že zjistil nesoulad mezi čl. 2.2 a 4.2 Přílohy č. 2 zadávací dokumentace, která obsahovala vzor smlouvy, a také Přílohou č. 1 zadávací dokumentace, která obsahovala kalkulaci nabídkové ceny, neboť ve vymezení předmětu vzoru smlouvy v původní verzi byla pod písmenem b) uvedena doplňková služba – výcvik v rozsahu akreditovaného kvalifikačního kurzu „řidič vozidla dopravy nemocných a raněných“, která však již nebyla uvedena v čl. 4.2 vzoru smlouvy (Odměna za doplňkové služby) ani v Příloze č. 1, čímž došlo také k nesouladu mezi odkazy na jednotlivé doplňkové služby čl. 2.2 vzoru smlouvy. Podle žalovaného se na zadávacích podmínkách nic neměnilo, zasláním dodatečných informací ze dne 11.11.2010 se tak zadavatel snažil pouze opravit nesoulad v textu jednotlivých příloh zadávací dokumentace tak, aby vzájemně souhlasily jednotlivé odkazy na příslušná ustanovení vzoru smlouvy a Příloha č. 1 zadávací dokumentace obsahově korespondovala s obsahem původně stanovených pravidel ze dne 19.8.2010 – se zadávací dokumentací, s obsahem výzvy a s vymezením předmětu veřejné zakázky ve vzoru smlouvy. Dodatečné informace dle žalovaného dostatečně vypovídají o charakteru, obsahu i lokaci změn jednotlivých dokumentů s tím, že již opravené verze Přílohy č. 1 a č. 2 zadávací dokumentace byly taktéž součástí těchto dodatečných informací a zájemci je tak mohli přímo použít, aniž by museli zkoumat, co a jakým způsobem mají změnit.

S právě uvedeným hodnocením se zdejší soud ztotožňuje. Skutečně nelze přisvědčit žalobci v té jeho argumentaci, podle níž se nejednalo o objasnění a nápravu chyby v textaci příloh zadávacího dokumentu, ale o změnu zadávacích podmínek, a to rozšířením předmětu plnění veřejné zakázky o jednu doplňkovou službu, neboť zadavatel dodatečnými informacemi ze dne 11.11.2010 opravil chyby v Příloze č. 1 a č. 2 zadávací dokumentace, aniž by nějakým způsobem změnil specifikaci předmětu veřejné zakázky v zadávací dokumentaci, ve výzvě i ve vymezení předmětu smlouvy v Příloze č. 2 zadávací dokumentace obsahující vzor smlouvy. Podle žalobce doplňkové služby tak, jak jsou uvedeny v zadávací dokumentaci, neodpovídají tomu, jak jsou uvedeny v přílohách zadávací dokumentace. S tím lze souhlasit, ale to není argumentem pro závěr, že dodatečné informace zadávací dokumentaci fakticky změnil; právě to, že uvedení doplňkových služeb spolu takto nekořespondovalo, bylo důvodem poskytnutí dodatečných informací, v nichž byl tento rozpor a jeho vyřešení podle zdejšího soudu srozumitelně podáno.

Je nepochybné, že zadavatel se před zahájením zadávacího řízení dopustil chyby, kterou musel v průběhu zadávacího řízení napravovat. Je též patrné, že zadávací řízení na straně zadavatele zřejmě nebylo připraveno tak, jak by být mělo. Za podstatné z pohledu vlivu dodatečných informací ze dne 11.11.2010 na původní zadávací podmínky (stanovené zadavatelem v době zahájení zadávacího řízení), a tedy faktického vlivu na situaci zájemců, zdejší soud však pokládá to, že zadavatel poskytl zájemcům informace a návod k tomu, jakým způsobem si mají obsah jednotlivých příloh upravit a vykládat, přičemž tyto informace nepřinášeli žádnou pro zájemce novou skutečnost, která by v zadávací dokumentaci již předtím nebyla uvedena; pouze učinil úpravy formálního charakteru tak, aby jednotlivé části zadávací dokumentace byly obsahově v souladu.

Z právě uvedeného zdejší soud dovozuje, že poskytnutím dodatečných informací nebyla zadávací dokumentace fakticky měněna. Na postupu zadavatele zdejší soud neshledává ani nic netransparentního či diskriminujícího, a tedy rozpor postupu zadavatele se zásadami obsaženými v § 6 ZVZ rovněž nedovozuje. Dovodit porušení některé ze zásad podle § 6 ZVZ by s ohledem na shora rekapitulovaný stav bylo podle zdejšího soudu pouze mechanickou, a tudíž zjevně nesprávnou aplikací ZVZ, která by byla ve skutečnosti založena na výkladu, že v průběhu zadávacího řízení nemůže zadavatel odstranit žádný rozpor v rámci zadávacích podmínek; takový výklad zdejší soud nesdílí.

Jestliže žalobce namítá, že byl postupem zadavatele uveden v omyl, nic z toho, co je z postupu zadavatele zachyceno ve správním spisu, nečiní návod, jaký dodatečnými informacemi poskytl, nesrozumitelným; z průvodního dopisu ze dne 11.11.2010 jasně plyne, že se nově zasílané dokumenty liší oproti těm dřívějším, a rovněž z něho plyne, o jaké odlišnosti se jedná. Za této situace lze postup žalobce hodnotit jako pochybení spočívající v nezohlednění dodatečných informací, které není důvodu klást k tíži zadavatele.

Ustanovení § 44 odst. 1 ZVZ vymezuje zadávací dokumentaci jako soubor dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele vymezujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá zadavatel. Podle § 49 odst. 3 ZVZ může zadavatel poskytnout dodavatelům dodatečné informace k zadávacím podmínkám i bez předchozí žádosti. Jestliže tedy poskytnutím dodatečných informací nebyla zadávací dokumentace měněna, je zapotřebí posoudit, zda zadavatel postupoval tak, jak mu § 49 ZVZ ukládá.

Má-li ze žalobní argumentace plynout, že zadavatel bez žádosti o poskytnutí dodatečných informací nemůže takové informace poskytnout, potom opak vyplývá z § 49 odst. 3 ZVZ. Zadavatel tedy podle výslovného znění ZVZ může poskytnout

dodavatelům dodatečné informace k zadávacím podmínkám, a tedy i k zadávací dokumentaci coby jejich součástí, i bez předchozí žádosti.

Má-li ze žalobní argumentace plynout, že se v případě, kdy nebyla podána žádost o dodatečné informace, neaplikují pravidla uvedená v § 49 odst. 2 ZVZ, potom opak plyne rovněž z textu § 49 odst. 3 ZVZ, a sice z jeho druhé věty. Na situaci, kdy dodatečné informace jsou poskytovány bez předchozí žádosti, se obdobně použije § 49 odst. 2 ZVZ, podle kterého dodatečné informace (pro tento případ tedy logicky bez přesného znění žádosti, pokud nebyla podána) doručí zadavatel současně všem dodavatelům (tu tedy zájemcům), kteří požádali o poskytnutí zadávací dokumentace nebo kterým byla zadávací dokumentace poskytnuta; zadavatel uveřejní dodatečné informace, včetně přesného znění žádosti, též způsobem, jakým poskytl neomezený a přímý dálkový přístup k zadávací dokumentaci. I to zadavatel podle zdejšího soudu učinil. Sedmidenní lhůta, která poté k podání nabídek zbývala, podle zdejšího soudu umožňovala každému ze zájemců upravit strukturu nabídky podle dodatečných informací. Nelze v této souvislosti rovněž přehlédnout, že ani žalobce nikdy neargumentoval (a to ani v řízení před žalovaným, ani v řízení před zdejším soudem) žádnou skutečností, která by mu bránila ve včasném podání nabídky podle pravidel obsažených v dodatečných informacích.

Argumentace žalobce tím, že by muselo být zadávací řízení zrušeno, pokud by ještě před obdržení dodatečných informací podal svoji nabídku, není v projednávané věci relevantním, jakkoli s ní zdejší soud souhlasí. Pokud by skutečně žalobce podal nabídku předtím, než mu byly dodatečné informace doručeny, a pokud by zbylý zájemce podal nabídku až poté, přitom by dodatečné informace respektoval, patrně by byly podány vzájemně neporovnatelné nabídky z viny zadavatele. Ve věci právě posuzované byly ovšem nabídky podány až poté, co byly doručeny dodatečné informace, a tedy není, jak právě popsanou spekulaci žalobce zohledňovat.

Ani argumentace tím, že zadavatel zvolil nesprávný způsob doručení dodatečných informací, není důvodná. Z pravidla obsaženého v § 49 odst. 2 ZVZ nelze dovodit, že by dodatečné informace nemohly být poskytnuty elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem, tedy tak, jak předvídá § 148 odst. 2 a 3 ZVZ. Za podstatné zdejší soud považuje to, že zpráva obsahující ve své příloze dodatečné informace byla elektronickým podpisem opatřena a že zadavatel, jak správně argumentuje žalovaný v napadeném rozhodnutí, její doručení prokázal. Pravidlo obsažené v § 49 odst. 2 ZVZ ohledně uveřejnění dodatečných informací též způsobem, jakým poskytl neomezený a přímý dálkový přístup k zadávací dokumentaci, nelze vykládat způsobem, jak činí žalobce, a sice že byla-li zadávací dokumentace adresně zájemcům zaslána v listinné podobě, je třeba takto zasílat i dodatečné informace. Za situace, kdy dodatečné informace nepředstavovaly změnu zadávacích podmínek, byly poskytnuty v souladu s § 49 ZVZ i § 148 ZVZ.

Ve všech nosných argumentech, jimiž žalovaný vypořádával argumentaci žalobce uplatněnou v průběhu správního řízení, se zdejší soud se žalovaným ztotožňuje. Žalovaný aplikoval správný právní předpis, v jeho rámci správné právní normy, přitom je nevyložil způsobem, který by byl v rozporu s dikcí ZVZ ani s dosavadní soudní rozhodovací praxí. Nad rámec žalobních bodů zdejší soud přitom nedovodil ani žádnou vadu, k níž by musel přihlédnout z moci úřední.

Ze shora uvedeného zdejší soud uzavírá, že v žádném z uplatněných žalobních bodů není žaloba důvodná, a proto byla podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

V. Náklady řízení

O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce úspěšný nebyl, proto právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému nemá. Toto právo má žalovaný proti žalobci, avšak ze soudního spisu zdejšímu soudu nevyplynulo, že by mu jakékoli náklady přesahující náklady jeho jinak běžné úřední činnosti vznikly, a proto bylo rozhodnuto, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Osoby zúčastněné na řízení nemají na náhradu nákladů řízení právo, neboť jim soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jim náklady mohly vzniknout (§ 60 odst. 5 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 7. března 2013

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Gazdová